

תשתיות, סביבה חברה ותעשייה

התעשייה הכימית מצוייה במשבר
ביחסיה עם הגופים הסביבתיים,
הממלכתיים והולנטיים
וביחסיה עם הקהילה.
התעשייה מצוייה בקונפליקט מתמיד
שאינו מאפשר פיתוח מוסדר
בנתיב מוסכם וברור

התעשייה הכימית (ותעשיות אחרות בישראל)
הרוויחה ביושר את מעמדה הירוד.

במהלך שנים לא היתה כמעט כל התייחסות
לבעיות הסביבה. התעשייה פלטה מזהמים
לנחלי הארץ וזיהמה אותם,

פלטה גאזים מזהמים מארובות המפעלים,

זיהמה את הקרקע סביב למפעלים

ויצרה מוקדי זיהום מסוכנים ובולטים

באחריות גורמי ממשל

שבהרבה מקרים אינם מתואמים:

המשרד לאיכות הסביבה:

המשרד הראשי, האגפים, מחוזות המשרד.

משרדי ממשלה אחרים: משרד הפנים

ומערכת התכנון שלו, משרד הבריאות,

משרד התשתיות, משרד החקלאות **ועוד.**

היחידות ואיגודי הערים לאיכות סביבה

אחרים:

השלטון המקומי.

שרותי הכבאות.

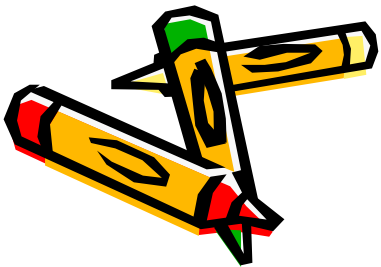
צה"ל/פיקוד העורף.

(רשויות נחל, נציבות המים, משרד התשתיות, ממ"י

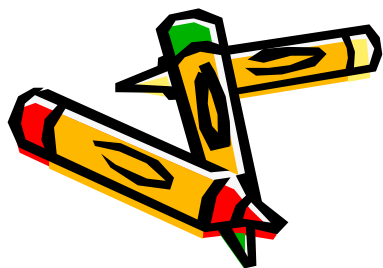

שינויים תכופים במדיניות.
חסרה הגדרה ברורה לדרישות מהתעשייה.
במערכת השלטונית הישראלית קיים
בהכרח חוסר במקצוענים, בעלי ניסיון
מעשי ביישום טכנולוגיות

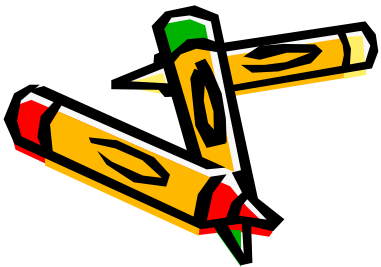

גישת ארגוני הסביבה
וגישת התקשורת
אינה מאוזנת ומקצועית
ומושפעת מפופוליזם.
אין דיון רציני בין התעשייה
לתקשורת ולציבור.

מצד התעשייה נדרשת יזמה סביבתית וחברתית.
התעשייה הכימית בכללותה
חייבת לשנות את גישתה
ולהפנים את הצורך להתנהלות
סביבתית ראויה, שקופה לקהילה ולרשויות.

התעשייה הכימית שפועלת גם בחו"ל
ושצברה ניסיון וידע רחב בתחום הסביבתי
טיטול יוזמה ותהפוך לגורם מוביל ומנהיג
בחדשנות סביבתית.

התעשייה צריכה ליזום כניסה מקצועית
לעולם הטכנולוגיות הסביבתיות,
מיחזור מרבי של פסולות
וייצור מוצרים ירוקים.

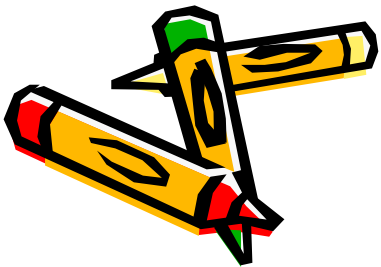
לפי מפעל יוגדר סל דרישות ותקנים סביבתיים
מפעלים חדשים לא יוקמו ולא יופעלו ללא קיום
תנאים אלו.

מפעלים קיימים ידרשו לעמוד בתנאים
הסביבתיים תוך לו"ז מוגדר.
לאחר סיום הלו"ז יסגרו מפעלים
שיחרגו מהותית מהתקנים.

התנאים הסביבתיים שיקבעו למפעלים
יהיו בתוקף למשך תקופה
של 10 שנים מיום הוצאתם.

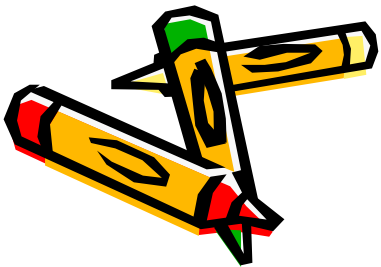

**הדרישות הסביבתיות ולוח הזמנים למימושן
יוגדרו על ידי ועדה מקצועית
שתמונה במשותף על ידי
השר לאיכות הסביבה ושר התעשייה.
חברי הוועדה יהיו נציגי משרדי הממשלה,
נציגי התעשייה ואנשי אקדמיה.**

עלות מימוש הדרישות הסביבתיות
תוכר כהוצאה לצרכי יצור לצורך מס
ולצורך מענקים במידה ואלו חלים.)

**יבצע תקנון לאיזורי תעשייה (איזורי תעסוקה),
המגדיר ומאפשר הקמת תעשייה כימית.
התקנון יכלול הגדרת שימושי קרקע
פרט לתעשייה בתוך איזור התעסוקה.
כן יוגדרו מרחקים בהם אסורה
פעילות שאינה תעשייתית
לאור סקר סיכונים שיערך לכל איזור.**

2. "תקלות"

- יש יותר מדי מקרים של חריגות, המוסברות כ"תקלות". הנסיון בעולם המתקדם מראה על כך שמפעלים קיימים במרכזי ערים, כמעט ללא תקלות. התקנים המערביים כמעט ואינם מתירים חריגות.
- תקלות אינן קורות אלא נגרמות בגלל תחזוקה לא נאותה, שלומפריות, חוסר משמעת וכיו"ב.
- חובה להגיע לתרבות של אפס ליקויים (גם אם לא ניתן להגיע לאפס המוחלט) ותרבות של תחזוקה נאותה.
- בחברות תעופה לא מקבלים כי מטוס יפול כי המנוע התקלקל. פועלים למניעת התקלה מראש גם התעשייה יכולה לעבוד כך.

מניעת תקלות

- הוועדה ממליצה להעמיד לדין ולהעניש מפעל, מנהל וכו' האחראים לחריגה, גם באם החריגה נובעת מ"תקלה".
- אכיפה כזו תביא לשרשרת פעולות שיחייבו תחזוקה, בקרה ומשמעת בעבודה.
- יש לציין כי הדרישה אינה דרקונית. כל תקלה מחייבת ממילא עלות לתיקון. העונש הנדרש יוסיף לעלות התיקון ואולי יקטין הצורך בתיקונים. לא יתכן כי הציבור הוא שישלם עבור שלומפריות, תקלות וחריגות.

אין שום סיבה שהתעשייה הישראלית לא תגיע
לרמת תחזוקה של התעשייה במערב אירופה או
בארה"ב

